

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Kenmerk: 05/01 KG

Arbitraal vonnis in kort geding in de zaak van:

A., wonende te F.

B., wonende te G.

C., wonende te H.

D., wonende te H.

E., wonende te I.

hierna gezamenlijk te noemen: **het J-bestuur**

en

de stichting **Stichting Ziekenhuis K**, hierna te noemen de stichting,
gevestigd te L.,

eisers,

gemachtigde: mr. A.L. Heinen

tegen

M.,

wonende te N.,

verweerder,

gemachtigde: mr. E.C.M. Wagemakers.

---

1. De procesgang

1.1 Eisers hebben bij memorie van eis van 6 januari 2005 verzocht bij arbitraal vonnis, voor zover mogelijk uitvoerbaar bij voorraad, verweerder:

- a) te gebieden deel te nemen aan de verlenging van het lokaal initiatief 2004-2005 (J.-2) en al hetgeen te doen en te laten dat daarvoor nodig is, zulks op straffe van een dwangsom van € 5.000,- voor elke dag die hij in gebreke blijft aan het ten deze te wijzen vonnis volledig te voldoen;
- b) te veroordelen in de kosten van dit arbitraal kort geding, de volledige kosten van rechtsbijstand van eisers daaronder begrepen.

- 1.2 Verweerder heeft tijdig voor de mondelinge behandeling producties ingediend.
- 1.3 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Utrecht op 27 januari 2005. Namens het J-bestuur waren aanwezig de heren A., C. en B., alsmede O., secretaris van dit bestuur, en P., adviseur van het bestuur. Namens de stichting was aanwezig de heer E., voorzitter van de Raad van Bestuur en onafhankelijk voorzitter van het J.-bestuur, met de gemachtigde van eisers. Verweerder was aanwezig in gezelschap van zijn echtgenote, bijgestaan door zijn gemachtigde. De gemachtigden hebben de standpunten van partijen aan de hand van pleitnotities nader toegelicht. Deze pleitnotities zijn overgelegd. Verweerder heeft geconcludeerd tot onbevoegdheid van het Scheidsgerecht, c.q. niet ontvankelijkheid van eisers, c.q. afwijzing van het verzoek en veroordeling van eisers in de kosten, het salaris van gemachtigde daaronder begrepen.
- 1.4 Ter zitting hebben partijen een schikking bereikt. Na de zitting heeft mr. Heinen bij fax van 2 februari 2005 de voorzitter van het Scheidsgerecht bericht dat de uitwerking van deze schikking zodanige problemen met zich meebrengt dat eisers alsnog een uitspraak van de voorzitter vragen. Mr. Wagemakers heeft bij brief van 7 februari op dit verzoek gereageerd met de mededeling dat geen vonnis nodig is omdat verweerder de gevraagde medewerking verleent, waarna nog een fax van mr. Heinen van 9 februari is gevolgd, waarin zij volhardt in het verzoek van eisers aan de voorzitter uitspraak te doen.

2. De samenvatting van het geschil

- 2.1 In 1995 hebben de vrijgevestigd medisch specialisten van het Q.-ziekenhuis te R., het bestuur van het ziekenhuis en de zorgverzekeraars een nieuwe honoreringssystematiek ingevoerd onder de naam Lokaal Experiment R.. In het S.-Ziekenhuis te H. was een vergelijkbaar initiatief gestart (Lokaal Experiment H.). Beide ziekenhuizen zijn op 1 januari 2000 gefuseerd tot Ziekenhuis K.. Met ingang van 1 januari 2001, na het verstrijken van de looptijd van beide genoemde lokale experimenten, is het Lokaal Experiment G.-H. (hierna: het J.) ingevoerd. Op dat moment is ook het J.-bestuur, thans bestaande uit de heren A., B., C., D. en E., opgericht. Dit bestuur houdt zich namens de deelnemers aan het lokaal initiatief bezig met de uitvoering en de naleving van de afspraken rond het LEOV. De deelnemers aan het lokaal initiatief hebben thans het LEOV-bestuur gemachtigd om namens hen de onderhavige procedure bij het Scheidsgerecht aanhangig te maken.
- 2.2 Verweerder is dermatoloog in het ziekenhuis te G. en voert daar een eenmanspraktijk. Verweerder heeft vanaf het begin meegedaan aan het lokaal initiatief.
- 2.3 Op 31 december 2003 eindigde het J.. Na vele beraadslagingen met alle deelnemende medisch specialisten en niet dan nadat tegemoetgekomen was aan de eis tot formatieuitbreiding van de kinderartsen, heeft het J.-bestuur op 3 juni 2004 een overeenkomst, J.-2, aangeboden aan de deelnemers. Deze overeenkomst werd aangegaan voor 2004-2005. Verweerder heeft het J.-bestuur laten weten niet akkoord te gaan met deze overeenkomst, aangezien een uitbreiding van de formatie dermatologie te G. niet is zeker gesteld.

- 2.4 Als gevolg van deze weigering van verweerder kan het J.-2 niet totstandkomen. VWS heeft aangekondigd de vereiste goedkeuring aan de overeenkomst te zullen onthouden. Dit leidt tot een enorme financiële schade voor de deelnemende medisch specialisten en grote onrust in het ziekenhuis, aldus eisers.
- 2.5 Eisers stellen dat verweerder geen voorwaarden kan stellen aan zijn deelname aan het J.-2, gelet op de zwaarwegende belangen van de andere betrokkenen. Eisers verwijzen in dit kader naar de bindend adviezen van het Scheidsgerecht onder kenmerk 98-2.
- 2.6 Verweerder wenst een adequate dermatologische zorg in het ziekenhuis veilig te stellen en verzet zich, na een aanvankelijke akkoordverklaring met J.-2, tegen willekeurige ongelijke behandeling van specialisten bij het bepalen van formatie-uitbreidingen. Verweerder benadrukt dat hij als eenling bescherming behoeft tegenover een grote meerderheid. Alleen al het feit dat hij door zijn eenduidige houding zichzelf financieel benadeelt, geeft aan dat hij niet voor zijn eigen belangen pleit, maar voor patiëntenbelangen. Uit de sub 2.6 genoemde procedure bij het Scheidsgerecht blijkt, zo stelt verweerder, dat hij reeds vanaf 1989 een soort lijdensweg doorloopt, waarbij hij geboycot en openlijk onheus bejegend wordt. In 1992 had het ziekenhuis al de verplichting op zich genomen medewerking te verlenen aan de komst van een tweede dermatoloog. Sindsdien is de noodzaak hiervan steeds bevestigd. Het ontbreekt echter aan de wil om dit op te lossen. Verweerder heeft geen bezwaar tegen voortzetting van het honorariumexperiment in 2004. Voor wat betreft 2005 maakt verweerder echter een voorbehoud teneinde tot een oplossing van de formatieproblematiek te komen.
- 2.7 Overigens vraagt verweerder zich af wat de grondslag is van de vordering van eisers. Voorts acht hij de positie van het J.-bestuur, en in het bijzonder van de heer E., onduidelijk. Tot slot vraagt verweerder zich af waarom het Scheidsgerecht bevoegd zou zijn kennis te nemen van de vordering.
- 2.8 Eisers wijzen een vergelijking met de kinderartsen van de hand. De situatie van verweerder ligt aanmerkelijk anders na een uitspraak van het Scheidsgerecht van 30 augustus 2001.

3. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht

Tussen de Stichting en verweerder is een toelatingsovereenkomst gesloten waarin het Scheidsgerecht is aangewezen als de bevoegde rechter voor het beslechten van uit deze overeenkomst voortvloeiende geschillen. Nu de vordering van de Stichting mede is gebaseerd op een behoorlijke nakoming van de verplichtingen uit de toelatingsovereenkomst, is het Scheidsgerecht bevoegd. Voor zover het J.-bestuur als eisende partij optreedt, bestaat voor de bevoegdheid van het Scheidsgerecht geen grondslag. Het LEOV-bestuur ondersteunt overigens ook het standpunt en het optreden van de stichting.

4. Beoordeling van het geschil

- 4.1 Tijdens de mondelinge behandeling heeft verweerder onvoorwaardelijk toegezegd dat hij zijn medewerking zou verlenen aan de verlenging van het lokaal initiatief. Hij zal zijn gegeven woord moeten nakomen, zoals hij inmiddels ook bij brief van zijn gemachtigde van 7 februari 2005 opnieuw heeft toegezegd. Omdat verweerder niet dadelijk zonder meer uitvoering heeft gegeven aan de ter zitting door hem gedane toezegging, heeft de stichting – en hebben indirect alle eisers – belang bij een uitspraak. Immers, over de medewerking van verweerder mag geen enkele onzekerheid meer bestaan. In verband hiermee wordt daarom nog het volgende overwogen.
- 4.2 Verweerder heeft tijdens de mondelinge behandeling erkend dat hij tegen het lokaal initiatief als zodanig geen enkel bezwaar heeft. De Stichting heeft voldoende aannemelijk gemaakt dat de voortzetting van het lokaal initiatief de steun heeft van alle betrokkenen en dat daarmee een groot financieel belang is gemoeid.
- 4.3 Bijzondere omstandigheden zouden kunnen meebrengen dat verweerder zijn eigen belang mag laten prevaleren boven het belang van de Stichting en van degenen die in het ziekenhuis van de Stichting werkzaam zijn. Zodanige omstandigheden heeft verweerder echter niet aangevoerd.
- 4.4 Daar komt bij dat bij de mondelinge behandeling door de voorzitter van de raad van bestuur aan verweerder is toegezegd dat de Stichting een aantal maatregelen zal nemen die ertoe moeten leiden dat de problemen die verweerder in zijn praktijk ondervindt, zullen worden opgelost dan wel verminderd. Verweerder heeft erkend dat de voorstellen die zijn gedaan, hem voldoende soulaas zullen bieden. De voorzitter gaat ervan uit dat deze toezeggingen gestand gedaan zullen worden.
- 4.5 Op het vorenstaande stuiten alle verweren die zijn aangevoerd, af. De weigering van verweerder deel te nemen aan het lokaal initiatief zijn gebaseerd op oneigenlijke overwegingen en is in het licht van de in het spel zijnde wederzijdse belangen disproportioneel.
- 4.6 In de omstandigheden van dit geval wordt reden gevonden voor na te melden verdeling van de kosten.

5. **Beslissing**

De voorzitter van het Scheidsgerecht wijst het navolgende vonnis in kort geding:

- 5.1 Gebiedt verweerder deel te nemen aan de verlenging van het lokaal initiatief 2004-2005 (J.-2) en binnen twee werkdagen na de datum van dit vonnis al hetgeen te doen en na te laten wat daarvoor nodig is.
- 5.2 Veroordeelt verweerder tot betaling van een dwangsom aan de Stichting ten bedrage van € 5.000,-- per dag voor iedere dag dat verweerder in gebreke is aan de veroordeling onder 5.1 te voldoen en verbindt aan deze dwangsommen een maximum van € 50.000,--.
- 5.3 Bepaalt dat de kosten van het Scheidsgerecht, vastgesteld op € 2.544,00, voor rekening komen van beide partijen ieder voor de helft en zullen worden verhaald op het door de Stichting betaalde voorschot, zodat verweerder aan de Stichting zal moeten voldoen een bedrag van € 1.272,00. Voor het overige dient ieder van partijen de eigen kosten te dra-

gen.

5.4 Wijst af het meer of anders verzochte.

Dit vonnis is gewezen te Utrecht op 9 februari 2005 door mr. A. Hammerstein, voorzitter, met bijstand van mr. A.T.B. de Vries als griffier.